

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ◇ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י					
דרכה של אשה לראות דם בחתיכה	מר סבר: [ת"ק]									◆	■	!	◇	כב.		
אין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה.	ומר סבר: [רבנן]									◆	■	!	◇	כב.		
דכולי עלמא אין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה, והכא באשה טהורה ומקור מקומו טמא קמילפיגי	רבא:											!	◇	כב.		
אשה טהורה, ודם טמא - דהא אתי דרך מקור.	דר' אליעזר סבר:									◆	■	!	◇	כב.		
אשה טהורה, ומקור מקומו טהור.	ורבנן סברי:									◆	■	!	◇	כב.		
הרואה קרי בקיסם מהו? (ויקרא ט"ו) ממנו אמר רחמנא - עד דנפיק מבשרו - ולא בקיסם, או דלמא האי ממנו - עד שתצא טומאתו לחוץ ואפי' בקיסם נמי?	בעא מיניה רבה מרב הונא:												^	◇	כב.	
תיפוק ליה דהוא עצמו אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה.	אמר ליה: [רב הונא]												ז	◇	כב.	
למימרא דנוגע הוי? אלא מעתה - אל יסתור בויהב													ז		כב.	
(ויקרא טו) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע מה זיבה סותרת - אף שכבת זרע נמי סותרת?	אלמה תניא:												ז	◇	כב.	
סתירה, היינו טעמא דסותר - לפי שאי אפשר לה בלא צחצוחי זיבה.	אמר ליה: [רב הונא]												!	◇	כב.	
אלא מעתה תסתור כל ז'ֹ													ז		כב.	
זאת תורת הזב וגו' מה זיבה סותרת - אף שכבת זרע סותר, אי מה זיבה סותרת כל ז' אף שכבת זרע נמי סותר כל ז' ת"ל (ויקרא ט"ו) לטמאה בה - אין לך בה אלא מה שאמור בה - סותרת יום אחד?	אלמה תניא:												ז	◇	כב.	
גזירת הכתוב היא, זיבה גמורה דלא ערבה בה שכבת זרע - סותרת כל שבעה, צחצוחי זיבה דערבה בה שכבת זרע - לא סותרת אלא יום אחד.	אמר ליה: [רב הונא]												!	◇	כב.	
דמ יבש מהו? (ויקרא ט"ו) כי יזוב זוב דמה אמר רחמנא - עד דמידב דייב ליה, לח - אין, יבש - לא, או דלמא: האי כי יזוב זוב דמה - אורחא דמילתא היא, ולעולם אפילו יבש נמי?	בעא מיניה ר' יוסי ברבי תנינא מרבי אלעזר:													^	◇	כב.
דמ הגדה ובשר המת - מטמאין לחים ויבשים.	א"ל: [רבי אלעזר] תניתיה:												ז	◇	כב.	
לה ונעשה יבש לא קא מיבעיא לי, כי מיבעיא לי - יבש מעיקרא.	אמר ליה: [ר' יוסי ברבי תנינא]													^	◇	כב.
המפלת כמין קליפה, כמין שערה, כמין עפר, כמין יבחושוין אדומין - תטיל למים, אם נמוחו - טמאה.	הא נמי תניתיה:												ז	◇	כב.	
אי הכי - בלא נמוחו נמי:													ז		כב:	
כי לא נמוחו - בריה בפני עצמה היא.	רבה:												!	◇	כב:	
ומי איכא כי האי גוונא?													ז		כב:	
מעשה באשה שהיתה מפלת כמין קליפות אדומות, ובאו ושאלו את אבא, ואבא שאל לחכמים, והכמים שאלו לרופאים, ואמרו להם: אשה זו מכה יש לה בתוך מעיה שממנה מפלת כמין קליפות, תטיל למים, אם נמוחו - טמאה.	אין, והתניא, א"ר אלעזר בר' צדוק, שני מעשים העלה אבא מטבעין ליבנה:												!	◇	כב:	
ושבו מעשה באשה שהיתה מפלת כמין שערות אדומות, ובאה ושאלה את אבא, ואבא שאל לחכמים, והכמים לרופאים, ואמרו להם: שומא יש לה בתוך מעיה, שממנה מפלת כמין שערות אדומות, תטיל למים, אם נמוחו - טמאה.													!	◇	כב:	
ובפושרין.	ריש לקיש:												■	◇	כב:	
תטיל למים, ובפושרין	תניא נמי הכי:												■	◇	כב:	
ממעכתו ברוק על גבי הצפורן.	רשב"ג:												■	◇	כב:	
מאי בינייהו?													ז		כב:	
מעוך על ידי דחקה איכא בינייהו.	רבינא:												!	◇	כב:	
כמה היא שרייתן בפושרין - מעת לעת הכא מאי? מי בעינא מעת לעת או לא? שרץ ונבלה דאקושי - בעינן מעת לעת, אבל דם דרכיך - לא, או דלמא לא שנא?	התם תנן:												^	◇	כב:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א
תיקו.		■										כב:
המפלת כמין דגים.											■	כב: <
ולפלוג נמי רבי יהודה בהא											⚡	כב:
במחלוקת שנויה, ורבנן היא.	ריש לקיש:										⚡	כב:
אפילו תימא רבי יהודה עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם אלא גבי חתיכה - דעביד דם דקריש והוי חתיכה. אבל בריה - לא הוי.	רבי יוחנן:										⚡	כב:
ולהך לישנא דא"ר יוחנן: באי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמיפלגי, לפלוג נמי ר' יהודה בהא											⚡	כב:
מאן דמתני הך לישנא מתני הכי: רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרויהו במחלוקת שנויה, ורבנן היא.											!	כב:
המפלת כמין בהמה וכו'.											■	כב: <
מ"ט דר' מאיר - הואיל ונאמרה בו יצירה כאדם.	רב יהודה אמר שמואל:										■	כב:
אלא מעתה, המפלת דמות תנין תהא אמו טמאה לידה הואיל ונאמר בו יצירה כאדם, שנאמר (בראשית א') ויברא אלהים את התנינים הגדולים											⚡	כב:
דנין יצירה מיצירה, ואין דנין בריאה מיצירה.	אמרי:										!	כב:
מאי נפקא מינה?											⚡	כב:
(ויקרא י"ד) ושב הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה	הא תנא דבי רבי ישמעאל:										⚡	כב:
ועוד: נגמר בריאה מבריאה, דכתיב (בראשית א') ויברא אלהים את האדם בצלמן											⚡	כב:
ויברא - לגופיה, וייצר לאפנויי, ודנין יצירה מיצירה.	אמרי:										!	כב:
אדרבה: וייצר - לגופיה, ויברא - לאפנויי, ודנין בריאה מבריאה											⚡	כב:
אלא: וייצר - מופנה משני צדדין, מופנה גבי אדם ומופנה גבי בהמה ויברא - גבי אדם מופנה, גבי תנינים אינו מופנה.											!	כב:
מאי מופנה גבי בהמה?											^	כב:
אילימא מדכתיב, (בראשית א') ויעש אלהים את חית הארץ וכתביב (בראשית ב') ויצר [ה'] אלהים מן האדמה כל חית השדה											!	כב:
גבי תנין נמי אפנויי מופנה, דכתיב (בראשית א') ואת כל רמש האדמה, וכתביב (בראשית א') ויברא אלהים את התנינים הגדולים											⚡	כב:
רמש דכתיב התם - דיבשה הוא.											!	כב:
ומאי נפקא מינה בין מופנה מצד אחד למופנה משני צדדין?											⚡	כב:
כל גזרה שוה שאינה מופנה כל עיקר - אין למדין הימנה	נפקא מינה דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל:										!	כב:
מופנה מצד אחד, לרבי ישמעאל - למדין ואין מושיבין משיבין	[לרבי ישמעאל]										!	כב:
למדין ומשיבין	רבנן:										!	כב:
מופנה משני צדדין, דברי הכל - למדין ואין משיבין.	[דברי הכל]										!	כב:
ורבי ישמעאל, מאי איכא בין מופנה מצד אחד למופנה משני צדדין?											^	כב:
נפקא מינה דהיכא דאיכא מופנה מצד אחד ומופנה משני צדדין, שבקינן מופנה מצד אחד וילפינן מופנה משני צדדין	[לרבי ישמעאל]										!	כב: